

„MOEDERTJE BIJ LAMP LICHT”
NAAR EEN SCHILDERIJ

schappenlooper van zijn vak, in elk geval 'n oudgediende. De uitdrukking in 's mans gelaat: die blijde tevredenheid, dat in-zijn-nopjes-zijn, ... het is kranig erin gelegd.

In dit soort werk dan ook moeten we het beste zoeken van wat Schildt gemaakt heeft. Dezer dagen zag ik den opzet van een schilderij, dat als dit opstel verschijnt zeker wel af zal zijn: een man en een vrouw, die vóórdat zij hun sober maal zullen nuttigen, in diepe devotie zitten te bidden. Vóór hen, op tafel, staat een wasemende schotel aard-appelen. Schildt was er 's morgens aan begonnen; men begrijpt dus hoe ruw, hoe onbeschaafd het doek er nog uitzag....

Doch alles zat er reeds in, dat was duidelijk, en ik ben overtuigd, dat behoorde onze jonge kunstenaar tot de z.g. impressionisten, — hij zou het zeker zoo gelaten hebben. Doch voor hem was het nog niet af — er moest nog wat aan gedaan.... Nog heel wat! Doch ik wist toen al niet wat meer te bewonderen: de frappante realiteit der kleuren of het diepe karakter der figuren.

Hiermede meen ik tevens Schildt's werk in het algemeen gekarakteriseerd te hebben.

Toch moet ik nog op een paar werken wijzen, die speciale opmerkzaamheid vragen. Niet die *Kinderstudie*: die twee havelooze meisjes, uit zijn eerste jaren, — een caprice eigenlijk, die geheel buiten zijn kader valt. Doch op twee werken uit den allerlaatsten tijd: *Huiselijk tafereeltje*, aquarel, en *Buurpraatje*.

De aquarel circuleert nu in de portefeuille van Pulchri, het is dus een van zijn meer bekende stukken. Maar wat past ook hier weer op wat we vroeger zeiden: breed in opvatting, maar niettemin af, en zonder de petiterigheid der ouden. Geschiedenisjes zijn het ook: dat „huiselijk tafereeltje”, waar de oude vriend van vroeger dagen zijn „oudje” nog eens gaat opzoeken om er op z'n gemak zijn pijpje te rooken. Ze zal gauw even 'n lekker bakje koffie voor hem zetten: „wacht maar, hoor, ik ben dadelijk klaar!”... We hooren het haar zeggen, niet waar? En dan zullen ze spreken van vroeger tijd, toen ze

„OUDE MAN BIJ Z'N KACHELTJE”
NAAR EEN AQUAREL